

ԱՄԱՆՈՐԻ ՀԱՆԴԵՍ ԺԱՌԱՆԳ. ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ

Կիրակի, 13 Յունուար, վերջին օրը 1979 տարւոյ ըստ Հին Տոմարի: Ս. Պատարագի աւարտումէն ի վեր անօրինակ եռուզեռ մը կը տիրէ Ալեքս եւ Մարի Մանուկեան ժառանգաւորաց Վարժարանէն եւ Ընծայարանէն ներս: Աշակերտներ, հակառակ նախորդ երեկոյեան Հանդէսէն (ի պատիւ Յորեկեար Բարերարին — նկարագրուած Սիոնի այս թիւին մէջ, էջ 12-15) յամեցող յոգնութեան, խանդաղին աշխատանքի լծուած են առաւել փայլ մը տալու ընդարձակ սրահին եւ արժանաւորապէս դիմաւորելու 1980ը:

Երեկոյեան ժամը 6.30ին Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրը, ի գլուխ Միաբանութեան, մուտք գործեց սրահ եւ դիմաւորուեցաւ ուսանողութեան որոտընդոստ ծափահարութիւններով: Ներկայ էին ուսուցչական կազմը եւ Ս. Աթոռոյ պաշտօնեաներ: Վարժարանի Գայլերգը՝ «Սիրտ ի սիրտ» բացումը կատարեց յայտագրին:

Վարժարանի Վերատեսուչ Գերշ. Տ. Շահէ Արքեպիսկոպոս հանդէս եկաւ բացման խօսքով, ընելով պահէն թելադրուած խորհրդածութիւններ: Ժառանգաւոր սաներ, ղեկավարութեամբ Վարժարանի Եւրոպական Երաժշտութեան բազմամեայ եւ փորձառու ուսուցիչ Տիար Վահէ Գալայճեանի, երգեցին պահին ա՛յնքան պատշաճ ժողովրդական «Կենաց Երգ»ը: Նորին Ամենապատուութեան «Հայրենականք» անտիպ քերթողագիրքէն «Հայրենի Աղբիւր» կտորը ապրումով ու հասկացողութեամբ արտասանուեցաւ բարձրագոյն կարգի սան Եղիա Զալըշրեանի կողմէ, որմէ յետոյ էտկար Յովհաննէսեանէ եղանակաւորուած «Արփա-Սեւան»ը երգուեցաւ ժառնգ. սաներու կողմէ: Այս եւ յաջորդ խմբերգներուն ալ երգչախումբը ձեռնհասօրէն ղեկավարեց Տիար Վահէ Գալայճեան: Կրտսեր սաներու կողմէ երգուած «Տօնական» մեղեդին (Երաժշտթ. Ալեքս Աճէմեանի) արժանացաւ հանդիսականներու ջերմ ծափերուն: Ապա, Գ. դասարանի սան Միքայէլ Սաղլամեան յստակ առողջանութեամբ ընթերցաւ Ամերիկահայ անուանի զրազէտ Արամ Հայկազի «Կաղանդի Դիշեր»ը՝ ուր ոգեկոչումը կ'ըլլար պապենական մեր հարազատ օճախներուն մէջ տօնախմբուած Ամանորներուն: Ժառանգաւոր Սաներ խմբերգեցին անմահն Կոմիտասի «Անծրեն Եկաւ»ը եւ «Շողեր Զան»ը: Սպանական երաժշտութեան գոհարներէն «Մալակէնիա»ն դաշնակի վրայ նուագեց Գ. դասարանի սան Վաչէ Թասլաքեան, որմէ ետք բարձրագոյն դասարանէն Սարգիս Էօզեան ներշնչումով արտասանեց Դանիէլ Վարուժանի «Քաջրուռ»ը: Ժառանգաւորներ երգեցին Սըր Ճօն Սթէյնըրէ դաշնաւորուած Ս. Ծննդեան տաղերէն հանրածանօթ Նօէլ, Նօէլը, որով վերջ գտաւ գեղարուեստական բաժինը յայտագրին:

Քանի մը վայրկեանի դադարէ ետք սրահ մուտք գործեց «Կաղանդ Պապա»ն, իր ալեփառ մօրուքին հետ սքանչելիօրէն ներդաշնակուող կարմիր ու երկար վերարկուով, գաւազան ի ձեռին, որ Կաղանդի եղանակ մը մրթմրթալով, «օրօր-շօրօր» քալուածքով եւ հանդիսականներու ժպտախառն քրքիջներուն եւ խնայեղ ծափահարութիւններուն ընդմէջէն աջը առաւ Ն. Ամենապատուութեան ու բազմելով սրահին կնդրոնը բաժնեց իր առատ պաշարը իրեն կաղանդէք ներկաներուն: Յետոյ Շահին Ասատուրեան, բարձրագոյն դասարանէն, գողտրիկ ուղերձով մը իր եւ ուսանողութեան երախտագիտական զգացումները յայտնեց Սրբազան Պատրիարքին, Վերատեսուչ Սրբազանին եւ ուսուցչական կազմին, տարուան մը ընթացքին իրենց վայելած անհատնում բարիքներուն համար, միացնելով անկեղծ բարեմաղթութիւններ երկար ու երջանիկ օրերու: Ն. Ամենապատուութիւնը իր փակման խօսքին մէջ, իր գոհունակութիւնը յայտնելէ ետք հանդէսը կազմակերպողներուն եւ յայտագրին մէջ մաս առնողներուն, ոգեկոչումը բրաւ յիսունհինգ տարիներ առաջ, իր ուսանողութեան առաջին օրերուն եւ Երանաշնորհ Տ. Եղիշէ հինգ տարիներ առաջ, իր ուսանողութեան առաջին օրերուն եւ Երանաշնորհ Տ. Եղիշէ դուրեան Պատրիարքի օրով կատարուած նմանօրինակ հանդէսի, փոխանցելով ուսանողութեան կեանքին միշտ յոյսի աչքով նայելու պատգամը անմահանուն Հովուապետին:

«Տէր Կեցո» մաղթերգէն ետք Ս. Պատրիարքը «Պահպանիչ»ով փակեց հանդէսը: